Когда-сь ся прощала,

То-сь так ми казала:

"Мій милий, як сонце спічне

І взійдуть звіздочки,

Позвідай зірочки,

Чом личко блідніє моє.

Вона ти розв'яже,

Вона тобі скаже,

Яка я бідненька сама!

Як цілії ночі

Виплакую очі

За тя, мій миленький, за тя!

До звіздки я чаю,

Зірочки питаю:

Скажи, злотокоса, скажи!

Що діє милая,

Голубка вірная?

Гдесь бідна пожовкла з туги!..

А зірочка-псота

В сміх з цілого рота,

Аж єй ся носик задер:

"Ай, ай, твоя любка,

Вірная голубка,

Гного цілує тепер!"